

rukouspulpetteja.

Illalla oli sulattamista päivän näkemisistä ja kokemuksista iki-muistoinen päivä takana.

TORSTAI 27.05.

Kotimatkalta lähdimme sateisesta Käkisalimesta. Ilmat olivat suotuisat meitä kohtaan, sillä yhtään ei tarvinnut olla sateessa.

Matkalla kävimme katsomassa Äyräpään taistelussa kaatuneiden muistopatsasta ja kirkon raunioita.

Viipuri on sellainen paikka, jota ei voi ohittaa ilman pysähtymistä. Sieltäkin löytyi uusi kokemus, sil-

lä aiemmin en ole ollut Pyöreässä Tornissa ja nyt tuli sekin sivistyksen aukko täytettyä.

Tullista pääsimme nopeasti läpi. Ehkä n. 15 minuuttia meni kun passit ja auto oli tarkastettu. Suomen tullissa virkailija katsoi vain ovelta, että kaikilla oli passit.

Rajahovi oli taaskin ruokailupaikka ja siitä lähdimme kohti Turku. Toinen Metsäpirtin matkani oli päättymässä ja taas uusilla näkemyksillä ja kokemuksilla.

Muistiinkirjoitti
Helena Ahtiainen

Käkisalmen majoituksessa osa matkalaisista ryhmäkuvassa. Vasemmalta alarivissä Markku Saarinen, Aino Mellanen, Veikko Saarinen, Jukka Saarinen. Ylärivissä vasemmalta Reino Heiska, Lauri Niitynpää (bussikuski), Pekka Hyytiä ja Vesa Ahtiainen.

KUULUMISIA METSÄPIRTISTÄ

Taas aloitettiin kevät talkooreisulla. Metsäpirtin hautausmaa oli toukokuun puolivälissä entiselään. Kesä oli kasvattanut edellisenä keväänä raivatut pöheiköt takaisin. Näytti kuin olisivat käsitelystä yltyneet entistä kiivaampaan kukoistukseen.

Tämä oli kolmas talkoovevä. Kaksi vuotta sitten meitä tosin oli vain kaksi. Kaverina oli silloin Pirkko Hyytiä ja talkooretkiä tehtiin pitkin kesää useita. Nyt meitä oli viisi talkoolaista, kaksi moottorisahaa ja muita työkaluja.

Neljä päivää kestäneellä matkalla ei kovinkaan ihmeitä ehdi saada aikaan. Tienvarrtta pitkin pöheikköä kaatui kiviaitaan asti. Työmaata riittää tekijöille yllin kyllin. Otan ilmoittautumisia vastaan seuraaville talkooretkeille. Oli masentavaa todeta elokuussa, että taas olivat risut ponkaisseet maasta entistä sitkeämpinä.

* * *

Kaikkiaan tuli tervehdittyä Laatokkaa kuudesti. Ahtiaisten retken jälkeen sain houkutelua äidin kotikyläläiset Raudun Sirkiänsaarelta Laatokan äärelle, ja jopa Laatokkaan. Pitäjäjuhlaa vietettiin heinäkuun alussa neljän päivän retkellä. Se oli melkoinen voimainponnistus ihan fyysisesti, kun selvisi, että keittiö odotti

meitä sopalle vasta maanantaina ja juhlan olivat jo lauantaina.

Siinä tuli tehtyä uusi aluevaltaus, improvisoitua noin 130 juhlijan ruokkiminen. Keittiön naiset olivat joustavia, hankkivat luvan johtajaltaan ja ottivat meidät, talkoolaiset huushollaamaan tontilleen.

Hankalinta oli saada Pietarista tulkiksi tullut Eino Korpelainen uskomaan, että pannaan töpinäksi ja järjestetään asia. Kierrettiin kaupat, ostettiin purkkiborssit, vedet, leivät, voit ja karkitkin. Pilkottiin vihanneksia salaatiksi ja leivät tarjolle. Hiki virtasi, mutta tulosta syntyi. Suurkiitos kaikille mukana olleille tehokkaille naisille!

* * *

Elokuun alussa pieni Peltosten joukko teki oman retkensä. Sain mahdutettua mukaan myös pojanpoikani Santun, 9 v. Hän innostui metsästysmajan täytetyistä eläimistä ja kuvasi ne kaikki.

Laatokka herätti hänessä sellaista kunnioitusta, että vei aikansa ennen kuin siihen varpaat upposivat.

Aallonmurtaja Saaroisissa oli lokkien kirjoma ja niitä raakkui suuri parvi läheisellä matalikolla. Niinpä sen katselu sujui nopeasti. Taipaleenjoki teki sen sijaan Aurajokea katselleeseen suuren vaikutuksen. Valmiina on

myös suunnitelma, että ensi kesänä uudestaan. Metsäpirtti Seura suunnittelee nuorisomatkaa ensi kesäksi. Otan tähänkin ilmoittautumisia vastaan!

* * *

Viimeisin retki tehtiin 14.8, jolloin Lapanaiisten kyläläisiä, lähinnä Litmasten sukua lähti Lappeenrannasta aamun koittees- sa ja palasi takaisin iltapimeäl- lä. Vähän vihmoi vettä, mutta ei se tunnelmaa haitannut. Laatokka irvisteli kerrankin mustanpuhu- mana, valkoista vaahtoa aallon- harjalla kuljettaen.

Tänä kesänä löysin kaksi uutta paikkaa Metsäpirtissä. Joentaan kylässä on hienot peltoaukeat ja komeasti näkyy Paukun mäki sy- vässä laaksossa virtaavan Viisjoen toisella puolen. Toinen löytö oli Lapanainen, missä en myöskään ole ennen käynyt. Suosittelen molempia maisemia, vaikka tiet ovat kehnossa kunnossa.

Lapanaisiin pääsee Vaskelan kylässä vasemmalle suunnistaen. Samaa tietä joutuu tulemaan ta- kaisin, koska epävirallisen kaato- paikan leviämisen estämiseksi yhteys isoon tiehen on katkaistu.

* * *

Pitäjäjuhlan retkellä perustettiin Saaroisissa Peltosten sukuseura, jonka ensimmäinen kokous oli Helsingissä 27.11.

Yhteistähän Ahtiaisilla ja Peltosilla on runsaasti!

Tärkeä asia mielestäni on selvit- tää niin pitkälle kuin mahdollista hautojen paikkoja. Hautakarttaa ei ole löytynyt, ehkä sellaista ei ollutkaan. Siksi otan kiitollisena vas- taan kaiken muistotiedon rippeen- kin.

Metsäpirtissä on säilynyt suo- malaiselta ajalta sittenkin useita rakennuksia. Tiedossa on jo kymmenkunta. Olen edelleenkin hyvin kiinnostunut kaikista rakennuksiin liittyvistä tiedoista.

* * *

Kaikilla retkillä on koukattu kotiin etelän kautta. Eli paluu- matkalla on katsastettu Ristikivi, joka on vuonna 1323 solmitun Pähkinäsaaren rauhan rajapyykki. Reitin varrelle sopivasti osuva Siiranmäki kesäkuussa pystytet- tyine muistomerkkeineen on myös katsastettu sekä useimmiten vielä Kivennavan kirkonmäen upea maisema.

Metsäpirtti on meille tie- tysti tärkein kohde, mutta kyllä Kannaksella on paljon muitakin löytämisen arvoista, historiallisesti merkittävää ja kaunista katsotta- vaa.

Ilmi Pesonen
p. 09-694 6309

Sukukirja tarvitsee sinuakin:

Laskepa serkkusi!

Sukukirja on taatusti odotetuin asia tällä hetkellä sukuseuran toiminnassa. Vuoden aikana sen teko on edistynyt. Keväällä pidet- tiin monen ikäisiä seuran jäseniä kiinnostanut sukukirjaseminaari, jossa tehtävää käytiin läpi. Apuna oli myös Metsäpirtin sukuihin perehtynyt Kalevi Hyytiä.

Viisijäseninen sukukirjatoimi- kunta on kokoontunut Ilmi Peso- sen johdolla kaikkiaan viisi kertaa sukukokousten välillä.

Tutkimustiedostossa on tu- hansia nimiä, mutta paljon on vielä tehtävää, ja siinä tarvitaan myös muiden kuin sukukirjatoimi- kunnan jäsenten apua. Viiden hengen toimikunta ei tietenkään voi tuntea laajaa sukua kaikilta osin. Tarkistustyö on vaativa tehtävä. Sukukokouksessakin se nähtiin: kaikki eivät vielä olleet omilla oksillaan sukupuussa, ja muutamat puuttuivat kokonaan.

Metsäpirtin ja varhaisemmilta ajoilta Sakkolan kirkonkirjat ovat säilyneet 1700-luvun puolivälistä vuoteen 1939. Mutta mutta! Vanhoista ruotsinkielisistä kirkon- kirjoista tehdyt mikrofilmit ovat äärimmäisen vaikealukuisia. Myös niiden osalta on vielä tarkistamis- ta, ja sitä tekee Ilmi Pesonen.

Useimpien ihmisten tiedot suvusta ulottuvat omiin isovan- hempiin, serkkuihin, täteihin,

setiin ja pikkuserkkuihin, mutta eivät juuri kauemmas. Etsimme avuksi niitä ”suvun tietäjiä”, jotka pystyisivät oman sukuhaaransa osalta tarkistamaan, ovatko kaikki serkut ja pikkuserkut mukana vai puuttuuko joku. Tätä tutkimuslin- jaa vetää Raija Herrala.

Toisellakin tapaa haetaan puuttu- via lampaita. Markku Lemmetti käy Metsäpirtin ja erityisesti Saaroisten karttaa läpi ja tutkii, löytyykö sitä kautta vielä sukuun kuuluvia henkilöitä, joiden tietoja meillä ei ole.

Sukukirjan tekstipuolella Pentti Ahtiainen on uutterasti ahertanut jo vuosia. Kertomuksia suvun jäsenten elämästä odotetaan silti yhä lisää. Kirjoitakaa omia ja esi- vanhempienne tarinoita tai muita suvun vaiheisiin liittyviä kerto- muksia muistiin kirjaa varten ja lainatkaa kuvianne skannattavak- si! Toimikunnalle voi myös antaa vinkkejä henkilöistä, joita kannat- taisi haastatella muistojen talletta- miseksi.

Sukukirjatoimikunnan yhteys- tiedot löytyvät tästä lehdestä sivul- ta 25. Myös Harri Laine on tullut mukaan toimikuntaan tänä syksy- nä.

Raija Herrala